FOOTBALL

Liga de Sud și Liga de Vest învingătoare

Sud-Est 7-0 (6-0); Vest-Centru 5-0 (3-0)

Dece n'a plăcut spectacolul.-Liga de Vest mai bună decât Liga de Sud?-Dobai și Bindea sunt totuși în formă.

Turneul de eri prin prisma necesităților selecției

Iată așa dar că ceiace s'a spus la consfătuirea reprezentanților de grupări, e perfect adevărat: Competiția pentru Cupa Regele Carol II este complect inutilă în scopul pe care și-l propune.

Și publicul, acest formidabil termometru al evenimentelor de mare amploare, n'a mai dat năvală. Au fost vreo șase mii de spectatori, deși era Zece Mai și se organiza la ONEF. (Iar tradiția ne învață că în fiecare an, Zece Mai coincide cu un record de asistență).

Lipsa de interes a părții din public care s'a abținut a corespuns — în parte — și pentru cei șase mii de spectatori prezenți.

Nu pentrucă matchurile au fost prost jucate Dimpotrivă, putem afirma, s'a jucat un football de calitate excelentă, mai bun ca oricare dintre matchurile acestui bogat început de sezon. A lipsit altceva care n'a asigurat reușita spectacolului. Faptul că se întâlniau adversari mult disparați ca valoare. Lipsea deci acel resort care angrenează massele într'o dispută echilibrată.

Și lipsia, apoi, pasiunea. A jucătorilor, cari au prezentat un moral brânzit, o însuflețire de joc amical, de antrenament aproape. Sau ca să definim just: de trial.

Și, implicit, a lipsit pasiunea publicului, care a urmărit cu totul desinteresat fazele jocului.

Spectacolul a prezentat însă un alt punct de atracție: S'au marcat multe goaluri — 12 în două matchuri. Punct care din nefericire, a constituit însă și un dezagrament.

Dece spectacolul nu putea mulțumi

S'a marcat în câteva minute. Și apoi s'a jucat moale, în răspăr.

Prins în avalanșa de goaluri, publicul ar fi vrut să vadă pe «băieți» marcând mereu, în ritmul inițial. Or aceasta nu se putea. Sau se putea, numai dacă echipele mai bune, în ambele jocuri, ar fi continuat să joace cu aceiași grijă de spectacol, ca la început. L-au neglijat însă în favoarea amuzamentului personal.

In matchul ligii de Sud, bunăoară, s'au marcat șase goaluri în prima repriză, dintre cari patru în primele 15 minute. După un joc ireproșabil.

Apoi, când jucătorii bucureșteni s'au îndulcit la ideia unui scor mare, au abandonat atenția cu care și-au tratat la început adversarul și au preferat să joace în derădere. Incercând ridicol poarta dela centul terenului, neglijând un coechipier mai bine plasat, în avantajul unei disperate acțiuni personale, fără șansă și fără rost.

Echipa ligii de Sud a jucat 15 minute. Apoi s'a jucat....

Iar cea a Vestului, a căzut în aceiași greșală în a doua parte a matchului.

Iată dece spectacolul n'a fost reușit.

Este mai mult decât probabil că situația nu se va repeta Duminecă. De data aceasta se întâlnesc, în ambele matchuri, adversari mult apropiați ca valoare. Vor fi lupte îndârjite. Și se va naște pasiunea de câștig, de victorie.

Eri, însă, s'a ratat.

Iar propaganda, unde a fost? n'am văzut-o!...

Cupa «Regele Carol II» mai are un rost teoretic: propagandă. Federația a instituit-o în dorința de a stârni ambiția reprezentativelor de ligi cu scopul de a creia rivalități și de a stimula progresul.

Reușește, poate reuși acest plan?

Ligile s'au prezentat eri așa cum le-am știut, una mai bună alta mai slabă.

Unde adversitățile? Unde ambiția de câștig? Au fost două echipe mai bune și au câștigat la scoruri cari nu indică încă justa disproporție de valori.

Și apoi, formațiile ligilor reprezentau ele — știți, pentrucă se afirmă că această competiție are și darul de a arăta care este liga cea maibună din țară — tot ce e mai bun într'o regiune? Pregătite în pripă reprezentativele n'au arătat în măsura în care arată divizia națională de pildă, unde se joacă footbalul cel mai bun.

Și însfârșit, presupunând că va câștiga liga de Sud: Inseamnă asta că Bucureștii găzduesc cel mai bun football din țară? Că e cea mai puternică ligă? Doamne, dar câți dintre reprezentanții Capitalei sunt într'adevăr din capitală, sau au învățat football aici, la noi? Afară de Sucitulescu, Petrică Rădulescu și Georgescu, crescuți și formați în București, iată un Albu venit din Arad, un Eisenbeisser din Cernăuți, un Petea venit din Chișinău și așa mai departe până la opt.

Și atunci? Ne arată cupa «Regele Carol» care este cea mai bună ligă?..

MEDVE

Iată dece și în cadrul acestei dări de seamă se cuvine să repetăm ceiace am cerut deunăzi: Cupa Regele Carol să găsească altă destinație. Să fie dată pentru juniori.

Atunci, da! Va fi propagandă și va fi criteriu de evaluare a calității «ligilor».

Sudul sau Vestul?

Sau ce a arătat una și ce a dovedit cealaltă

Cele două matchuri au dat doi învingători la scor: Sudul și Vestul. Primul a câștigat cu 7—0 și putea câștiga cu mai mult. Secundul, a învins cu 5—0 și, deasemeni, putea marca mai mult.

Așa dar, o semifinală interesantă.

Deși au întâlnit adversari deosebiți ca valoare, în sensul că liga de centru ni s'a părut mai bună decât cea de est, concluzii se pot scoate totuși. Concluzii cari să fie un fel de anticipare a matchului de mâine.

Liga de Sud a avut o apărare excelentă, de care n'a uzat; o linie intermediară, care a stăpânit terenul; și un gooal-getter în toată accepția cuvântului: Medve.

Cele mai bune compartimente — iată un interesant paradox când înaintarea marchează șapte puncte — au fost cele din urmă: apărarea imediată și linia intermediară. Apărarea, mai ales. Albu

SCHWARTZ

și Sucitulescu n'au avut nevoie să se întrebuințeze, pentrucă n'aveau pentru cine. Adversarul nu a existat. Și atunci au făcut altceva. Ceva pe care n'ar fi făcut-o decât jucători de clasă. Au COLABORAT LA OFENSIVA într'o manieră foarte inteligentă. Au servit mingi moi și au evitat ca prin degajările lor lungi să oblige la o dominare categorică care ar fi însemnat o nenorocire. Nu s'ar fi putut marca nici jumătate din cât s'a marcat.

In acelaș sens a jucat și linia intermediară.

Inaintarea însă nu ne-a plăcut. A jucat legat, așa trebuia să joace, doar primele 15 minute. Apoi, acțiuni personale cu totul lipsite de sens și doar, sporadic, câte o combinație.

A avut un centru înaintaș foarte speculativ și în mare vervă de shot care a marcat de șase ori. Iată explicația scorului. Și, dacă vreți, o explicație a celor ce am afirmat mai sus, că scorul putea fi mai mare.

Liga de Vest a prezentat o echipă mai bine echilibrate în compartimente, în sensul că toate trei au fost deopotrivă de bune. Iată dealtfel și de ce am fi dispuși să acordăm primă șansă în matchul de mâine, ligei de Vest.

Dar și echipa aceasta a păcătuit, mai ales în partea finală, din cauza lipsei de atenție a înaintașilor.

Intre Centru și Est

Dilema care ne-o puneau învingătorii nu se mai aplică la învinși. Aci, categoric, centrul ni s'a părut superior Estului.

Dela Schromm, admirabilul portar, până la înaintare, «centrul» a prezentat o echipă superioară.

Estul, trimițând în Capitală un lot de unsprezece jucători de valoare modestă, va fi — pe drept — ultimul clasat al competiției.

fizică, *Volodea*. Foarte șters *Barbu II*.

LA LIGA DE EST: *Schramek*, în repriza doua a oprit multe mingi grele.

Penteleiciuc mai bun decât partenerul său, a fost totuși insuficient.

Linia intermediară a funcționat neregulat.

PAVLOVICI

Dintre atacanți, singur *Wagner* s'a detașat de rest.

LA LIGA DE VEST: Cel mai bun portar român; o pereche excelentă de produși în care *Burger* a fost excepțional, iar *Molnar*, cu o degajare frumoasă și un joc de cap admirabil, l-a secondat de minune. Foarte bună linia intermediară, în care cel mai slab (dar totuși bun) a fost *Zelenak:* foarte belicos *Lakatos* și extraordinar *Moravetz.*

Două extreme prețioase *Bindea* și *Dobai*, un inter strălucitor *Schwartz*, un alt inter, cam moale, dar de avansată condiție technică, *Dobra* și un centru înaintaș cu intenții solitare, *Climek.*

LA LIGA DE CENTRU: Un portar excepțional *Schromm;* doi fundași de merit (meritul de a fi împiedicat un scor mai mare) *Marton* și *Apolzan;* trei mijlocași modești; și o înaintare însuflețită, dar lipsită de consistență. Berta, Csomag și Astaluș, cei mai remarcabili.

Arbitrii

Au arbitrat, pe rând, d-nii dr. Teofil Moraru și Costel Rădulescu. Și, pentru prima oară anul acesta, nu am avut arbitri fluerați.

Au condus în așa fel încât au reușit să treacă neobservați. E idealul pentru un arbitru.

Au avut — e drept — și o sarcină ușoară.

Ion Vornic

Liga de Sud-Liga de Est 7-0 (6-0)

Uvertura competiției pentru «Cupa Regele Carol II» a furnizat-o întâlnirea dintre reprezentativele Sudului și Estului.

Prima își face apariția pe teren reprezentativa Estului. In tricouri albastre cu emblema Ligii sub umărul stâng, lasă impresia unei echipe decise și disciplinată.

La scurt interval urmează echipa Sudului, în tricouri verzi și chiloți negri. După preliminarile regulamentare, d. T. Moraru care arbitrează, dă semnalul de începere.

Timp de două, trei minute, jocul se menține la centru în care scurt interval se evidențiază coeziunea de care dispune Sudul. Estul însă, dă pentru moment o replică promptă.

Disputa nu se încheagă bine și scorul este deschis. Va urma un prim sfert de oră în care apărarea Estului va fi debordată de atacul Sudului, sau mai bine zis nu va exista în fața jocului desfășurat de adversari.

Suntem în minutul 5. Primind balonul dela Cuedan, Volodea pasează pe jos lui Medve. Ultimul lasă min-

Citiți continuarea în pag. 4

Competiția ligilor prin prisma necesităților selecției

Deși poate jocurile de mâine ne vor prezenta alte aspecte, impresia noastră asupra unora dintre jucători, a celor selecționabili, s'a conturat destul de net pentru a ne putea permite să le arătăm în cadrul acestui articol.

Capitala — Citadela fundașilor

Fără îndoială, Bucureștii au echipele cu cele mai bune apărări imediate.

Iată Venus cu acel magnific tandem Albu—Sfera, iată Juventus cu robusta pereche Vogl—Neacșu, iată Unirea Tricolor cu Gavăd—Sucitulescu, și iată, însfârșit, pe CFR, cu acel mare talent Roșculeț și cu masivul Ujlacki, în plin progres.

Capitala este astăzi citadela necontestată a fundașilor. Și când va fi vorba de selecție, numai din București se vor alege fundașii.

Perechea Sucitulescu—Albu se pare că este cea mai fericită. Și nu a fost numai o simplă întâmplare că ea a dat atâta satisfacție la Balcaniadă.

Un fundaș de mare clasă...

...s'a arătat însă eri și Burger. A fost poate mai bun decât Albu sau Sucitulescu, dacă se ține în seamă că a avut adversari mai periculoși.

Am admirat cu deosebire talentul — marea lui calitate din trecut — cu care toate degajările sale au intrat în teren.

Un fundaș admirabil e și Molnar. Dar despre el mai la vale, nu prin... prisma selecției.

Pavlovici

Nu sunt decât cinci zile de când neam ocupat de Pavlovici în termenii cei mai entuziaști. Eri, în acele puține situații în care a fost nevoie de intervenția sa, ne-a fortificat încrederea ce i-am arătat-o.

E portarul echipei naționale pentru mulți ani de aci înainte.

Bindea-Dobai

Tot cinci zile sunt de când, în aceste coloane, afirmam că greșesc aceia cari cred că Dobai și Bindea sunt scoși din formă — de ce? — pentru că au jucat slab în matchul cu CFR.

Și, iată, au trecut încă cinci zile și toată lumea va fi în acord să constate că și Bindea și Dobai sunt totuși în formă.

Că tot la ei va trebui să se facă apel atunci când se va alcătui echipa națională.

Schwartz—Dobai

In aceiași înlănțuire de fapte, trebue constatat că ceiace am afirmat noi după matchul cu CFR. în ce privește Dobai, se adeverește. Fără Schwartz alături, Dobai este INTAMPLATOR bun. Cu Schwartz lângă el, Dobai este NEAPARAT bun.

Eri, Schwartz a fost în vervă și l-a întrebuințat pe Dobai cât a putut. Și a putut foarte mult. Dobai a jucat bine. Remarcăm la el (și îi facem un reproș din aceasta) că a început să practice un joc de adevărată extremă. Altruist până la capăt. Fiecare incursiune sfârșește printr'o centrare înapoi sau printr'o passă moale.

Or Dobai, spre deosebire de alți extremi, păcătuește cu acest joc. Pentru că nu trage.

Abia la sfârșit Dobai a încercat să tragă. Și Schromm, deși era exact în traectoria shotului, a fost șguduit pur și simplu de puterea loviturii.

BINDEA deși a jucat mai tot timpul foarte dezinteresat, a arătat că e în formă, marcând în stilul său personal și două goaluri.

Moravetz

a fost, incontestabil, cel mai bun half de pe teren.

Internaționalul, pe care-l vedem atât de rar la București se impune în mod categoric pentru echipa națională.

Cum au jucat

Iată acum în câteva cuvinte, cum s'au prezentat ca formă și ca ținută cei 44 jucători ai matchurilor dela O. N. E. F.:

LA LIGA DE SUD: Un portar bun (pentru că așa îl știm din alte matchuri; eri nu s'a întrebuințat decât pentru a bate câteva lovituri de out) *Petrică Rădulescu. Albu* și *Sucitulescu*, așa cum i-am prezentat mai sus. Demni de echipa națională.

Foarte în formă *Eissenbeisser*, încadrat excelent de *Vintilă* și *Cuedan.*

Cei mai buni atacanți, *Georgescu, Petea Vâlcov* și *Medve.* In mult ghinion, dar și lipsit de condiție

Mâine la ora 12 sosește F. C. Wien

Venus și Unirea Tricolor vor face vienezilor o primire frumoasă

Câteva informații asupra vienezilor

Sezonul nocturnelor va fi inaugurat la începutul săptămânei viitoare. Timpul din ce în ce mai favorabil, pare să pregătească o atmosferă plăcută pentru acest debut.

Pentru inaugurarea de I. Marți și Joi, Venus, Ripensia și Unirea Tricolor, au făcut apel la o echipă vieneză.

Este vorba de F. C. Wien, echipă care fără să dețină o poziție excepțională în clasament, se bucură de reputația de a juca un football frumos.

De altfel din această cauză, F. C. Wien a fost recomandată de federația austriacă să antreneze diverse echipe naționale. E cazul echipei României, care înainte de a juca la Berna, a întâlnit în Capitala Austriei pe F. C. Wien.

O PRIMIRE FRUMOASA

F. C. Wien și-a anunțat sosirea în Capitală pentru Duminecă la ora 12.

Conducerile Venusului și a Unirei Tricolor și-au convocat suporterii în Gara de Nord, pentru a primi pe vienezi.

Duminecă după prânz, vienezii vor asista la matchurile între ligi, iar Miercuri vor pleca la Snagov, unde vor fi invitații Unirei Tricolor.

CATEVA INFORMAȚII ASUPRA VIENEZILOR

PLASCHKA IOSEF, portarul echipei, joacă din 1928 în prima echipă. Este în vârstă de 25 ani și de meserie constructor de piane. Contează ca unul din cei mai buni portari austriaci (Platzer, Raftl și Plaschka).

ZLATOHLAVEK

SCHNEIDER KARL, fundaș dreapta, este căpitanul echipei. Cu toate că are 32 de ani contează ca unul din cei mai valoroși fundași austriaci.

Este de 25 de ori internațional.

PUSCHMANN și PITROF joacă alternativ ca fundași stânga. Sunt doi tineri talentați.

HARTL FRANZ activează ca mijlocaș dreapta. Dotat cu un fizic impunător practică un joc de cap excelent. Este de 22 ani și de profesiune funcționar comercial.

ZLATOHLAVEK FRANZ are 24 de ani și joacă half-centru. De o înălțime respectabilă, domină jocul grație loviturilor de cap.

CERNIC WILHELM, un perfect technician, joacă half stânga. Are 26 de ani și figurează regulat în reprezentativa Vienei.

RIEGLER FRANZ și VALDSCHUTZ FRANZ sunt două extreme de valoare.

Ambii activează pe aripa dreaptă. Primul are 20 de ani, iar secundul 18 ani.

ECKENHOFER LEOPOLD inter dreapta, este un dribleur de marcă. Pe lângă aceasta trage cu ambele picioare extrem de periculos.

WEILINGER RICHARD, jucând centru înaintaș, creează situații excelente coechipierilor săi.

Are 28 de ani și este internațional.

LANIK LUDVIG este goalgetterul echipei. Deși are numai 21 de ani, puterea lui de shot este demnă de remarcat.

HASSMANN IOSEF, o aripă stângă de valoare. A jucat de multe ori — în ultimul timp — în echipa Austriei și chiar în matchul Cehoslovacia-Austria din luna Aprilie.

INFORMAȚII DIN TABARA ADVERSARILOR VIENEZILOR

La Unirea Tricolor vor reintra: Soni Niculescu și Robe.

La Ripensia va juca Ciolac, iar la Venus se anunță introducerea lui Lăpușneanu în locul lui Burdan.

Echipa F. C. Wien

Echipa Centrului